

ปิดทองหลังพระ

พระราชสุทธินาถมณฑล

P10005

ขอเจริญสุข ท่านอุบาสกอุบาสิกาทุก ๆ ท่าน และท่านพุทธศาสนิกชน ตลอดทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ เถรานุเถระ ภิกษุภิกษุณี สามเณร และท่านผู้ใคร่ธรรมสัมมาปฏิบัติ วันนี้ถือว่าเป็นสิริมงคลอีกวันหนึ่ง คือเป็นวันพระสิ้นเดือนแล้ว อีก ๒๔ นาฬิกาข้างหน้าวันนี้ก็จะเปลี่ยนวาระเป็น ๑ ค่ำเดือน ๗ ต่อไป เข้าไปสู่ภาวะแห่งการส่งเสริมพระพุทธศาสนาวิสาขบูชา ในกลางเดือนหน้านี้ อีกประการที่สอง วันนี้เป็นวันพืชพันธุ์ธัญญาหาร วันพืชมงคลที่พระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าท่านทรงจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ เข้าไปภาวะเมื่อวันก่อนทรงได้ดำเนินงานเพื่อให้กำลังใจเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ทรงเกี่ยวข้าวด้วยพระองค์เอง อันนี้ถือว่าเป็นสิริมงคลอีกวันหนึ่ง เป็นวันพืชมงคล

ตลอดสองปีมานี้ เราก็ได้ทำสิริมงคลถวายเป็นพระราชกุศลแต่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี คือทำบุญ ๗ วัน ทำบุญ ๕๐ วัน ทำบุญ ๑๐๐ วัน ถวายเป็นพระราชกุศลตลอดมาไม่ขาด แล้วเลี้ยงผู้ต้องขังในเรือนจำ ทั้ง ๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน

เราทำบุญ สวดธรรมจักร ถวายเป็นพระราชกุศลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี เราทำถวายทุกวันที่ ๙ อย่างที่ท่านทั้งหลายมาร่วมกันทำที่วัดอัมพวันนั้นตลอดมา วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ ครบ ๕๐ ปีเต็ม ก็จะหมดรายการสวดธรรมจักร เวลา ๔ โมงเช้า เจริญพระธรรมจักร ถวายภัตตาหารเพลภิกษุสงฆ์องค์เถร และเลี้ยงผู้อยู่ในเรือนจำ ๘๙๐ หรือ ๘๗๙ จำไม่ได้ แต่ ๘๐๐ เกิน และจะเลี้ยงผู้คุมเรือนจำทั้งหมด แจกความพัสติเรือนจำ ผู้บัญชาการเรือนจำทราบแล้ว จะทำกับข้าวไป ทำที่จังหวัดสิงห์บุรี เลี้ยงกันเป็นการใหญ่ เขาต้องการจะรับประทานอะไรก็จะเลี้ยงให้อย่างดีด้วย เป็นการฉลองกาญจนาภิเษก อย่างดียิ่ง

ก็ขอให้พี่น้องอุบาสกอุบาสิกา พุทธศาสนิกชน ฉลองยิ่งใหญ่กันเสียที สร้างความดีในวันวิสาขะด้วย ที่จะถึงกลางเดือนในโอกาสข้างหน้านั้น ฉลองตัวเอง ฉลองความดีครั้งอดีตที่ได้เห็น้อยากลำบากมา พระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าก็ทรงเห็น้อยากพระวรกายมาก หลายยิ่งกว่าพวกเราหลายเท่า เราก็จะทำถวายเป็นพระราชกุศลท่านบ้าง ทำความดีอีกหลายเท่า สองคุณขึ้นมา เพิ่มพูนบริบูรณ์ในกาญจนาภิเษก และเพิ่มพูนบริบูรณ์ถวายเป็น

พระราชกุศลแต่ดวงพระวิญญาณสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้มากขึ้น หน้าในที่พวกเราจะทำให้ยิ่งใหญ่ สร้างความดียิ่งใหญ่ อย่าไปสร้างความชั่วยิ่งใหญ่เลย ขอโปรดรักษาความดี ละความชั่ว สร้างตัวให้ดีต่อไปเถิดประเสริฐที่สุด ท่านทั้งหลายจะใหญ่หรือจะเล็ก จะเด็กหรือจะผู้ใหญ่ จะน้อยเนื้อต่ำต้อยก็ตาม ควรจะเร่งรัดพัฒนาชีวิตให้มันแจ่มใสให้มากขึ้น ให้เกิดแสงสว่าง มากกว่าทุกปีที่ผ่านมาในอายุของเรา

เหลือเวลาอีก ๘ เดือนก็จะจบรายการแล้ว เราสวดมาปีกว่าแล้ว ได้จับบัญชีไทยทาน ๔ ล้านเศษแล้ว ก็จะถวายเป็นพระราชพลีสร้างพระพุทธรูปในหลวง **ทูนชัยพัฒนา** ของท่าน จะได้นำไปพัฒนาประเทศชาติต่อไป ความเห็นจะทราบชัดต่อพระองค์แล้ว

ท่านทั้งหลาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านตรัสว่า “ปิดทองหลังพระดีกว่าหน้าพระ” ไม่มีใครรู้แต่เรารู้ดีว่า เราดีอกดีใจที่ได้ทำความดีให้กับประเทศชาติ ทำประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ทำประโยชน์ต่อพระมหากษัตริย์ได้ถึงปานฉะนี้ เรารู้สึกดีใจของเราชื่นอกชื่นใจ จะเหนื่อยยากแสนจะยากก็ต้องสู้จนกว่าจะหมดลมหายใจ ถวายเป็นพระราชพลีต่อองค์พระราชบิดา ที่เรียกว่าพลีกรรม ถวายเป็นราชพลีและบุพเพศพลี สร้างความดีถวายองค์พระราชบิดา ตลอดทั้งปู่ย่าตายายบรรพบุรุษไทย สืบเนื่องสันดานมาจนบัดนี้ ก็ขอให้สร้างพระคุณให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำแบบปิดทองหลังพระก็ได้ อย่าไปปิดทองหน้าพระเลย **ทำบุญเอาหน้า ศรีทธาหัวเต่า** ไม่ดีเลย ปิดทองหลังพระดีที่สุด ใครจะเห็นไม่เห็น ถึงคนดีมีปัญญาหนีไปอยู่ในถ้ำก็ยังมีคนไปเห็น พระราชาทรงนิมิตไปว่า เจอช้างเผือกเข้ามาในเมือง ไทรแสร้งกล่าวว้าวว่า จะมีคนกาลีนบ้านกาลีเมืองอยู่ในนี้ คนมีวิฆเนศจะมาแย่งราชบัลลังก์ แล้วก็สั่งให้นำตัวประหารชีวิตเสีย มุขอำมาตย์ราชบริพารมีลูกคนหนึ่งไปเรียนวิชาที่อาจารย์ทศปาโมกข์แห่งเมืองดักสิลากลับมาใหม่ ๆ มีวิชาทั้งยุทธวิธี เพลง อาวุธ ยุทธปกรณ์ ทั้งศิลปะหัตถกรรม ลวดลายเก่งมาก ทั้งกำบังและหายตัว เลียบอกลูกชายให้รับหน้าหน้าหายหน้าไปซะ พระราชาจะจับตัวประหารชีวิต

นี่แหละ คนเราเป็นอย่างนี้แหละ หลบหน้าหนีไปอยู่ไกล ๑๖ โยชน์ เข้าไปอยู่ในถ้ำ คนมีฝีมืออยู่ที่ไหนมันจะแสดงฝีมือเรื่อย ไปอยู่ในถ้ำคูหา ๑๖ คูหา ห่างจากพระนคร ๑๖ โยชน์ ก็เลยไปเจริญสมาธิบำเพ็ญจิตภาวนาอยู่ในถ้ำคูหา เกิดอภินิหารเกิดแสงสว่าง จึงได้จาริกลวดลายต่าง ๆ วิจิตรพิสดารอยู่ในถ้ำ ด้วยฝีมือของตนเอง คนโง่ ๆ มันจะไปอยู่ในไหน มันก็ปลุกโง่ ๆ เชียนโง่ ๆ

คนที่มีฝีมือจะแสดงฝีมือตลอดรายการ ถึงจะหลบหนีหน้าหนีไปอยู่ในถ้ำในเหวมันก็อดแสดงไม่ได้ พญาพาลอิจฉาว่าใครคนดีมีวิชา พระราชาจะประหารชีวิตให้หมด พระสุบินนิมิต

ว่าช่างเผือกเข้าเมือง แต่พญาพาลก็ไปเสแสร้งให้สินบนโหร บอกว่าคนดีมีวิชามันจะมาแย่งเมือง คนกาลีสืบบ้านกาลีเมืองให้จับมาประหารชีวิตให้หมด

ในเวลากาลต่อมาคนดีมีวิชาหนีไปหมดแล้ว เหลือแต่คนโง่ ๆ พวกเต่ากับตุ่นอยู่ในเมืองนั้น ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็เกิดกบฏ พญาพาลเกิดกบฏจับมุขอำมาตย์คือบิดาของกระหาชาย จับขังคุก หาว่ากบฏต่อบ้านเมือง แล้วก็ตีพระนครรบพุ่งชิงชัย พระมหากษัตริย์ก็หนีไป พอตีก็กลับมาได้แต่ก็ไม่รู้จะครองพระนครได้อย่างไร เพราะพญาพาลมันครองเมืองแล้ว กะจ้องจ้อง กะจ้องจ้องเจ้าข้าเอ๋ย ใครคนดีมีวิชาถ้าพาราได้จะให้ทรัพย์สินเงินทอง จะให้ทองเท่าลูกฟักหนักเท่าลูกแพง ให้พระนครกึ่งหนึ่ง กะจ้องจ้อง กะจ้องจ้องเจ้าข้าเอ๋ย เป็นต้นก็ยังหาใครไม่ได้ หากคนดีมีวิชาไม่ได้ เพราะว่าหนีไปไกลมาก ถึงกระนั้นก็ยังมีคนอดไปเห็นไม่ได้ ตาเฒ่าสองคนตายายอยู่ในไพรสณฑ์มีอาชีพรไร่แดง ไร่ฟ้าพันธุ์ธัญญาหาร ก็ไปพักกรม พักแดด พักฝนเข้าไปอยู่ในถ้ำ ก็ไปเห็นลวดลายก็ เอ๊ะ ใครมาเขียน

คนมีฝีมือไปอยู่ที่ไหนดีที่นั่น คนดีไปอยู่ในถ้ำ ถ้ำก็ตีคนดีไปอยู่บ้านกระท่อมก็กลายเป็นปราสาทราชวังไป กลายเป็นบ้านใหญ่บ้านโต อันธพาลไปอยู่บ้านใหญ่บ้านโตก็จะเหลือแต่กระท่อม อันนี้เรื่องจริงในพระราชที่พระองค์ได้ทรงเสวยชาติที่เมืองตักสิลาตามลำดับมา อันนี้มาชี้แจงให้โยมฟังในวันนี้ มันเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ คนดีอยู่ไม่ได้ต้องหนีไปอยู่ในถ้ำทำให้คนอดรู้อดไปเห็นไม่ได้ ถึงจะมีฝีมือดีอย่างไรก็คนรู้จนได้ ตาเฒ่าแก่ตายแก่ก็ไปเห็นเข้า ว่าเอ๊ะใครมีวิชามาเขียนอักษรเขียนลวดลายสวยงามมากทำถ้ำนั้นให้เป็นอย่างเทวสถานวิมานแดนสวรรค์

ในที่สุดก็ไปเจอเข้า ไปเจอก็มาบอกกับมุขอำมาตย์ กะจ้องจ้อง กะจ้องจ้องเจ้าข้าเอ๋ย ใครดีมีวิชาไปกู้พาราก็จะยกพระนคร ยกทองเท่าลูกฟักหนักเท่าลูกแพงแดงโมกกีว่าไป พอได้ยินกะจ้องจ้อง กะจ้องจ้องเจ้าข้าเอ๋ย กระหาชายนุ่มผู้เป็นพระเอกก็หนีต่อไปอีก หนีต่อไปอีก กลัวเขาจะมาจับเอาไปประหารชีวิต พวกมุขอำมาตย์และบริพารก็เข้าไปเห็นลวดลายและฝีมือในถ้ำ คนดีมีปัญญายังอยู่ที่ในป่าอีกหรือ ก็เนื่องจากกระหาชายนั้นเข้าไปอยู่ในถ้ำ ไปนั่งสมาธิเจริญจิตภาวนา ก็เกิดแสงสว่างเกิดวิชามันคงตำรังศาสตร์ มีวิชาความรู้เพิ่มขึ้นอีกคือช่างเผือก ช่างเผือกมันอยู่ในป่าแห่งความสงบ ถ้าคนไหนมีจิตสงบปรารภธรรมคนนั้นเป็นช่างเผือกคือผู้มีปัญญา คนไหนจิตไม่สงบเป็นช่างเผือกไม่ได้ ไม่ได้อยู่ในป่า ป่าที่แปลว่าความสงบ เรียกว่า “รุกขมูล” มีสัจจะ มีความจริงใจ และจริงจัง ต่อตนเองและต่อบุคคลอื่น

คนไร้ความจริงจะเป็นทุกสิ่งใช้ไม่ได้ จะเป็นหญิงก็ใช้ไม่ได้ เป็นชายก็ใช้ไม่ได้ ไร้ความจริง ขาดสัจจะ ขาดเวลาอันเป็นประโยชน์ของชีวิตของเขา ไหนเลยละ เขาจะเป็นประโยชน์

ต่อตัวเองได้ มันก็ไม่ใช่ประโยชน์อันใดเลย ผู้ดีมีปัญญาก็หนีต่อไปอีก คนดีมีปัญญาก็จะทำ แต่ประโยชน์ มีแต่ผลงาน ส่วนคนพาลชอบหาเรื่อง เขาชอบรุ่งเรืองเขาก็พัฒนาตัวเอง ด้วยการเจริญพระกรรมฐานเป็นการพัฒนาตัวเองให้รุ่งเรืองวัฒนาสถาพร ลูกมุขอำมาตย์คนนี้ก็หนีต่อไปอีก หนีไปอยู่ในถ้ำโน้นต่อไป ก็ไปแสดงฝีมือต่อไปอีก นั่งเจริญสมาธิ ถ้ำนั้นเป็นถ้ำทอง เป็นถ้ำเทพเจ้าทั้งหลายสถิต ก็ทำให้ถ้ำนั้นกลายเป็นความเจริญสำหรับบุคคลที่ไปพบเห็น ก็ได้ไปศึกษาเล่าเรียนศิลปหัตถกรรมในถ้ำนั้น

นี่แหละท่านสาธุชนทั้งหลาย คนดีอยู่ที่ไหนเจริญที่นั่น ส่วนคนชั่วอยู่ที่ไหนเสื่อมที่นั่น เลวที่นั่น โทรมที่นั่นตลอดรายการ เรื่องจริงในชาติก พรารภกรรมตามที่พระพุทธเจ้าทรง แสดงกับภิกษุสงฆ์ผู้ทรงศีลสังวรในพระวินัย ท่านได้เทศนาว่าการให้พระสงฆ์ได้ทราบว่านี้แหละคนดีอยู่ที่ไหนเจริญที่นั่น คนชั่วอยู่ที่ไหนเสื่อมโทรมที่นั่น เลยผลสุดท้าย กะจ้องร้อง กะจ้องร้องเจ้าข้าเอ๋ย คนดีมีปัญญาโปรดได้ไปกู้พระพาราเถิด เลยพอดิจนแด่มโจนจับ ก็ไป เจอบิดาของตน

กลับมาก็เข้าใจว่าจะถูกประหารชีวิต แต่กลับมากู้พระพาราได้ กระทาชายนี้ไม่ใช่เชื้อ พระวงศ์ พระราชาพระมหากษัตริย์ทรงประจวร แล้วก็สิ้นพระชนม์ ก่อนจะสิ้นพระชนม์ก็บอก กับกระทาชายผู้นี้ว่า “ลูกของมุขอำมาตย์นี้ ไม่มีใครดีมีวิชาเท่ากับเจ้าเลย เราจะยกสมบัติให้ทั้งหมด เราก็จะขอลาโลกไป” ในที่สุดก็ยกสมบัติพัสถานให้ พระราชามีธิดาอยู่พระองค์หนึ่งก็ อภิเษกให้ กลายเป็นองค์พระราชาสีบมา

นี่แหละท่านสาธุชนทั้งหลาย คนที่มีบุญวาสนานั้นแหละคือคนเจริญปัญญา เจริญสมาธิ ถึงจะมีปัญญา ขนาดหนีไปอยู่ในดงในป่ายังมีคนไปเห็นได้ คนชั่วนี้ เหมือนลูกอำมาตย์ คนหนึ่งว่าคนนี้มีวิชามาเสนอแนะอย่างโน้นบ้างอย่างนี้บ้าง นี่แหละอดรู้จริงไม่ได้หรือจะ บอกให้ ความจริงต้องเป็นของจริง ท่านทั้งหลายปิดทองหลังพระดีกว่า ขนาดหนีไปอยู่ในถ้ำ ยังแสดงฝีมือในถ้ำอีก คนดีไปอยู่ที่ไหนเจริญรุ่งเรือง เจริญวิปัสสนากรรมฐานเจริญรุ่งเรือง ที่สุด ท่านอุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย เจริญวิปัสสนา ทำให้เรื่องปัญญา เรื่องฤทธิ์เดชานุภาพ เรียกว่าบารมี เรามาเนี่ย เรามาสร้างบารมีนะโยมนะ ไม่ใช่มาเที่ยวเล่น ไม่ใช่มาคุยกัน ไม่ใช่มาโกหกกัน ไม่ใช่มาหลอกลวงกัน ไม่ใช่มาล้วงกระเป๋ากันนะ

เมื่อสองวันนี่ล้วงกระเป๋ากันไปแล้ว อีกคนหนึ่งกราบพระมัวแต่อะระหังสัมมา ไม่ได้ดู กระเป๋า อะระหังสัมมา สัมพุทธโธ ภควา... สังฆัง นะมามิ แล้วก็ลืมตาขึ้นมา พวกเอากระเป๋า ไปเลย ระวังนะไม่รู้มันแฝงมาอย่างไร โยมอุบาสิกาทั้งหลาย คนมีปัญญาไปอยู่ที่ไหนเจริญที่นั่น คนใดจะมีปัญญาเล่า ก็การทำหนดจิตให้มีสตินี้แหละ ถึงจะมีปัญญา

ในเมื่อมีปัญหาแล้วก็จะแสดงออกบอกรับทราบว่าเขาเป็นผู้มีปัญหา คนโง่ก็แสดงออกบอกรับทราบว่าเขาโง่ที่สุด คดในข้องอในกระดูกที่สุด นี่คนดีมีปัญหาจะไปไหนก็มีแต่ผลงาน คนพาลก็ชอบไปหาเรื่องหาราว คนชอบรุ่งเรื่องต้องพัฒนาตัวเอง

การเจริญกรรมฐานเป็นการพัฒนาตัวเอง เป็นการทำให้มั่นคงดำรงศาสตร์ จะได้มีวิชาความรู้ มีลูกมีหลานจะได้เรียนเก่งแรงก้าวหน้าคือปัญญาญาณ รอบรู้ในกองการสังขาร ไม่ใช่หนึ่งกันไปสวรรค์นิพพาน เอาแค่ปัญญาญาณคือวิสุทธิญาณ ญาณวิสุทธิทำให้จิตใจใสสะอาดบริสุทธิ์ผุดผ่องเหมือนทองคำธรรมชาติ นั่นคือตัวข้างเผือก ประจำบ้านประจำเมือง ประจำถิ่นประจำฐาน ประจำบ้านของตน เรียกว่าข้างเผือก หรือข้างปัจฉัยนาค หรือข้างยุทธหัตถีของพระนเรศวร ข้างเผือกเช่นเดียวกัน ผู้มีปัญหาเป็นข้างก็มีปัญญา เป็นคนก็มีฤทธิ์เดชเดชา มีบารมี ที่ได้สร้างมานาน

คนที่สร้างบารมีนั้นจะมีแต่ความเพียร ก็ที่โยมทำกรรมฐานนี้ สร้างบารมีนะ เดินจงกรมอย่าเหยาะเหยอะ เดินให้มันตรงไปตรงมา ตั้งสติให้ซำที่สุด เดิน ๑ ชั่วโมง ต้องนั่งให้ ๑ ชั่วโมงนี้สร้างบารมี เดินตั้งสัจจะไว้ ๑ ชั่วโมง กลับไปเดิน ๓๐ นาที นั่ง ๓๐ นาที ต้องเดิน ๑ ชั่วโมงให้มันได้ ๑ ชั่วโมง ถ้าโยมผู้ได้เจริญกรรมฐานมาแล้ว เข้าใจแล้ว รู้แล้ว ซึ่งแล้ว ก็ตั้งสัจจะเอาเอง เดิน ๑ ชั่วโมง นั่ง ๑ ชั่วโมง เดินชั่วโมงครึ่ง นั่งชั่วโมงครึ่ง เดิน ๒ ชั่วโมง นั่ง ๒ ชั่วโมง นอน ๒ ชั่วโมง กำหนดพองหนอยุบหนอไปจนกว่าจะหลับไป อย่างนี้เป็นการสร้างบารมี ที่โยมมาวัดต้องการมาสร้างบารมี สร้างให้มีวาสนา ถ้าคนไหนมีความเพียรคนนั้นมีบารมี คนไหนไม่มีความเพียรไร้บารมีไร้วาสนา จะไม่มีกตัญญูกตเวทิตาธรรมต่อผู้มีบุญคุณเลย

ขอฝากท่านไปคิดตีความหมาย นับอะไรลูกมุขอำมาตย์มีปัญญาญาณ มีวิชาเรียนจบจากเมืองตักศิลาอาจารย์ทศปาโมกข์ ไปมีอภิหารในถ้ำ ถ้าหากว่าองค์พระราชอำมาตย์อันธพาลถ้ามันไม่พาลหาเรื่องให้แล้วนั้น ท่านกระต่ายลูกมุขอำมาตย์คงไม่ได้ดี พอเรียนจบวิชาการก็จะมารับใช้องค์พระราชเป็นเสมียนหรือผู้รับใช้เท่านั้นเองนะ แต่บิดาอำมาตย์ต้องให้ลูกหนีออกจากนครไป

นี่แหละบารมี **มารไม่มีบารมีไม่เกิด** หนีไปอยู่ในถ้ำก็เจริญสมาธิ เลยก็แสดงฝีมือออกลดคลายอย่างชัดเจน นี่แหละหนีเข้าไปในถ้ำก็เหมือนกับเรา หนีจากบ้านมานั่งสมาธิเข้าถ้ำแบบนี้ โยมจะได้อภิหารแห่งบุญ ขอให้ทำจริงเหมือนกับกระต่ายคนนั้น แล้วก็กลับร้ายกลายเป็นดีสร้างความดีในถ้ำ ทำให้แถวถ้ำนั้นมีราคา ทำให้แถวถ้ำนั้นมีกลุ่มเป็นเมืองขึ้นเมืองหนึ่งเรียกว่าเมืองนอก แล้วมาครอบครองเมืองในก็มีทั้งเมืองนอกเมืองในเลยที่จารึกอักษรไว้วันนั้น กลายเป็นประวัติศาสตร์ กลายเป็นพิพิภพมาจนทุกวันนี้ ที่ **ภูเขาภูกปตา**

เป็นพิพิภพหลายพันปีมาแล้ว ก็นับวันเป็นหมื่น ๆ ปีมาจนบัดนี้ นี่แหละคนดีอยู่ที่ไหน เป็นประวัติศาสตร์ คนชั่วอยู่ที่ไหนไม่มีประวัติศาสตร์เลย ไม่มีใครบันทึกเป็นหลักฐาน ที่เขาบันทึกประวัติศาสตร์นั้นมีหลักฐานมีความดีติดเชื่อไขมาหลายหมื่นปีมาจนบัดนี้

นี่แหละท่านผู้มาตั้งกรรมฐาน เดินจงกรม สร้างบารมีของตน เดินไม่ไหวต้องให้ไหว ตายให้มันตาย นั่งกำหนด ปวดหนอ ปวดหนอ หายใจเข้าออก พองหนอ ยุบหนอ ทำไปให้ได้จังหวะ ยืนหนอ ๕ ครั้งให้มันได้ กำหนดยืนหนอ ๕ ครั้ง สัก ๑๕ นาทีได้ไหม เอาแค่ ๕ ครั้งแต่ไม่พอ ๑๕ นาทีห rokok บางคนยืนเอง ๑๕ นาทีเลย ยืน...หนอ... ยืน... หนอ... ยืน ปลายเท้าขึ้นมาหนอ กลับดีไปได้ บอกหลวงพ่อกะ หนูยืน ๑๕ นาที ข้อเท็จจริงเราไม่ได้บอก ให้ยืน ๑๕ นาทีห rokok บอกให้ยืน ๕ ครั้ง เขาทำมากก็กลายเป็นใหม่ ยิ่งมากยิ่งดี ยิ่งน้อย ไม่ดี เอ๊ะกลับดีไปได้บอกหนูทำ ๑๕ นาที เดียวนี้คล่องแคล่วหมดแล้ว พอรู้ว่าหลวงพ่อบอก ให้ยืนหนอ ๕ ครั้ง เรื่องเล็กไปเลย

นี่แหละออกมาอย่างนั้นนะ มันเมื่อยปวดหรือ กำหนดให้ได้ สร้างบารมีเวทนาบ้างซิ ปวดหนอ ตายให้มันตาย ตายให้มันตาย เต็มรู้จักกฎแห่งกรรมว่าทำกรรมอะไรไว้ มันจะแสดง ออกมา บางคนก็เต้นเลย บางคนโธ้วปวดจะตายแล้ว เบาหน้อย อย่าทุบฉันเลย เบาหน้อย อย่าทุบฉันเลย ครั้งอดีตที่ผ่านมาเมื่อเป็นเด็กไปทุบหมา หมากันก็ร้องยิ่งทุบใหญ่ หมามันก็ ร้อง ทำไม่ถึงทุบ น่าเสียใจด้วย ไปซื้อหมูมาครึ่งกิโลมาแขวนไว้ที่หัวบันได สุนัขมันหิวก็เอา หมูไปกินซะ ตัวเองก็ไม่คิดสงสารสุนัข ก็จะไปซื้อใหม่ก็ได้ ก็ไปคว่ากระบอกมาแล้วเอาเชือก ผูกคอมัน ตีเอา ตีเอา มันก็ต้องให้ช่วย นี่แหละท่านสาธุชนที่รักทั้งหลาย อาตมาขอเสนอแนะ ใครหนอที่กตัญญูต่อเจ้าของ ไม่เกินหมา ตีทั้งตายเลย ตีทั้งตายต่อหน้าอาตมา ไม่เคยกัด เจ้าของเลยนะ แต่คนนี่ระวังนะไปตีมันเข้าไปเตะมันเข้ารััดคอเรานะ ถ้าสุนัข ขอบประทานโทษ ถ้ามันไม่เป็นบ้า เราเป็นเจ้าของเลี้ยงมันทุกวันตีมันอย่างไรมันก็ไม่กัดเจ้าของ มันร้องตลอด รายการ อาตมาก็ไปพอดินะ โยมขอบิณฑบาตเถอะ ขอบิณฑบาตเถอะอย่าไปตีมัน มันเรื่อง อะไร มันเอาหมูไปกิน เอาละอาตมาจะให้คนขับรถไปซื้อมา ๒ กิโลเลย ไม่ยอม ตีหมาซะตาย เลย กระทั่งตายแล้ว มันยังกระดิกหางอยู่ น้ำลายปากมันยืด หมดลมหายใจแล้ว หางมันยัง กระดิก เป๊ก ๆ ๆ แสดงความจงรักภักดีต่อเจ้าของที่สุดกระทั่งตาย

นี่แหละ แล้วโยมคนนั้นมานั่ง ปวดโธ้ว ๆ ปวดจิ้ง ๆ ตายแล้ว ๆ ร้องแบบนี้ ตายแล้ว ๆ ปวดจิ้ง ๆ ตายแล้ว ๆ ตายให้มันตาย กำหนดไป กำหนดไป เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป นิमित มาแล้วว่าตีหมาตาย เป็นความจริงทุกประการ นี่แหละสร้างบารมีใช้เวรใช้กรรมชะบ้าง บาง คนก็มานั่ง ปลวกขึ้นกิน มดกิน บางคนก็แมลงสาบมาเยอะเยอะไปหมด ไม่ต้องหีนะเราทำ เขาไว้ ใช้หนี้เขาไปบ้าง ใช้หนี้บ้าง ยุงกัดนี้มันก็ไม่ดีเหมือนกัน แต่มันก็มีปัญหาอยู่อีกอันหนึ่ง

ยุ่งก็น่าสงสารมันไม่มีใครมีนากะเขา มันก็เอาที่เราที่แบ่งมันบ้างก็ได้ อย่าไปทุบมันเลย ถ้ามว่า
โยมทำไมตบยุ่งล่ะ โอ๊ยหลวงพ่อดันไม่ได้ขำมันหลอกมันคันฉันก็ตบที่คัน เลยพอดีไปตบเจอ
ยุ่งเข้า ความจริงไม่ได้เจตนาจะฆ่ายุ่งเลย มันคัน อย่างเช่นมันคันข้างหลังนี่นะ เก่าแบบนี้ก็
ไปโดนยุ่งตาย ไม่ได้เจตนาศีลไม่ขาดหรอก ไม่ได้เจตนา ถ้าคันอีกล่ะ ฉันก็เกามันอีกซิ แล้ว
เกายังไง แล้วทำไมไปตบล่ะ ฉันไม่ได้ตบ ทำให้เนื้อหายซำมันจะได้หายคัน เห็นโยมผู้หญิง
เขาพูดกัน จริงเท็จเอาตามไม่ทราบ ถ้าโยมทำได้อย่างนี้ต้องเห็นกรรมแน่ พองหนอ ยุบหนอ
ๆๆ เลิกหนอ มานั่งทำไมหนอ แล้วหมอนอยู่ข้าง ๆ หนอ กุนอนก่อนหนอ ก็ได้หนอ นี้อย่างนี้
ใช้ไม่ได้ เขาห้ามไปนั่งที่ที่นอน ห้ามเพราะอะไร มันไม่มีห้ามอะไรหรอก สำคัญพองหนอ ยุบ
หนอ มันเมื่อยจัง เห็นหนอ หมอนอยู่ตรงนี้หนอ แล้วก็นอนหนอ แล้วก็แม่จ๋าเขาก็ตีระฆังแก๊ง
ๆ แก๊ง ๆ ลูกมา ๆ นอนหนอ ๆ คุณแม่จ๋าจ๋า ฉันกำลังทำกรรมฐาน ไม่ต้องออกมาก็ได้
ถูกต้อง ถูกต้อง โยมเมื่อตบทุกคน เอาตามเห็นหนอ อตบตบมาก พอนั่งเข้าหน่อย โอ๊ย...
ปวดจัง ขอเจริญพร อตบทำให้มันได้ผล บารมี บารมี สร้างกุศลบุญราศี ขาดบารมีก็ไม่มี
ความเพียร วาสนาจะไม่เกิด เสียสัจจะ สัก ๒ ครั้งทำอะไรไม่สำเร็จ ตายให้มันตาย ให้มันรู้ว่า
มันตาย ถ้าตายที่วัดอัมพวันนี่นะ จะมีโขนให้ทำศพ ถ้าไม่ต้องการมีโขนจะไปหาจิวไหหลำมา
ก็ได้ เรายังไงที่พูดนี้เรื่องจริงนะ ให้มันตายให้มันรู้ไปซิ โยมกลัวตายมัยนี้กลัวตายมัย ใคร
กลัวตายบ้างยกมือขึ้นซิ สาธุ ไม่ตายแน่ ถ้ากลัวตาย ตายวันนี้นะ รักตัวเองกลัวตาย
รับรองได้ว่าสำเร็จความหมายของชีวิต

กรรมฐานแปลว่าอะไร แปลว่ากรรมและหน้าที่ที่ควรจะได้รับผิดชอบชีวิต ทางเดินของ
สายชีวิตคือกรรมฐาน กรรมฐานแปลว่าอะไร ฐ ไม้ไช้ ถ ต้องกานจะให้จิตเข้าสู่จุดมุ่งหมาย
ฐานะดีจะได้มีปัญญาเรียกว่ากรรมฐาน กรรมฐานแปลว่าอะไร แปลว่าตำราคน ต้องคิด ใช้
ชีวิตเป็นมนุษย์ ที่ท่านบวชคู่กรรมวาจาสดถามว่า มนุสโสสิ อามะกันเต ท่านเป็นมนุษย์ อัน
นี้การบวชถ้าเราจะเลิกซึ่งลงไปแล้วท่านสอบท่านสวนท่านทวนถามมาก ถ้ามอันตรายิกกรรม
ภายนอก เพื่อต้องการสอบซ่อมให้มันแน่ใจอย่าโกหกสงฆ์ จึงต้องมาถามกันอีกครั้งหนึ่งในที่
ประชุมสงฆ์ ถูกต้องแล้ว ท่านถึงจะบวชให้ ท่านจึงได้ชี้แจงแสดงสอนหลายชั้นหลายฐานะ
หลายเหตุหลายผล แต่ผู้บวชในพระศาสนานี้ การบวชจึงจะมีประโยชน์มากที่ท่านบวช
ถวายเป็นพระราชกุศลในครั้งนี้ ขอให้บวชจริง บวชให้ถึงใจได้รัตนตรัยยึดเหนี่ยวทางใจ ท่าน
ได้บุญได้ เพราะเราเป็นผู้ถวายพระราชกุศลแผ่ออกจากจิตใจเราก่อน

ถ้าจิตใจเรามีปัญญาดวงพระวิญญาณของพระองค์จะต้องได้ผล เพราะพระองค์สูงสุดใน
โลกก็ว่าได้ แต่เราจิตใจยังไม่ถึงขั้น ยังไม่ถึงตอนดี แล้วเราจะเอาอะไรไปถวายท่าน มีความ
หมายอย่างนี้ นี่โทษ มากันเยอะ บวชถวายให้สมเด็จย่า จะพาพระธรรมสังฆจรจะ

ไปไหว้พระพุทธรูปชินราช จะไปไหว้วัดไหนวัดนี้ เดียวก็ลาสิกขาบทแล้วท่านจะได้อะไร ท่านจะไม่ได้อะไรเลยนะ บวชธรรมสังฆจร ก็ก่อนบวชเราก็ไปเที่ยวไม่ได้หรือ ไปปิดทองวัดพระนอนจักรสีห์ ไปวัดบ้านแหลม หรือจะไปวัดหลวงพ่อโสธร เราจะกลายเป็น พระราชกุศลกลายเป็นราชพลีต่อองค์พระราชา พระมหากษัตริย์ ไปเที่ยวอย่างนั้นจะได้อะไรหรือ ไม่น่า เสียตาย บวชเนรตีก บวชถวายสมเด็จย่า บวชกันแล้วก็พาบิณฑบาต ข้าวสารอาหารแห้งเข้าไปอีก น่าเสียตาย น่าจะอยู่สร้างบุญกุศลให้จิตใจมีความสุข ให้เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรถึงจะถูกต้องตามทำนองครองชีวิตอย่างนี้เป็นต้น มิฉะนั้นท่าน จะไม่ได้บุญเลยนะ ก่อนห่มผ้ากาสาวพัสตร์ ท่านจะบอกใช้ให้ **ตจปัญจกกรรมฐาน** ให้ กรรมฐาน ๕ มีสติปัญญาดี เป็นมนุษย์คิดเรื่องมนุษย์ได้ จะเป็นคนสมบูรณ์แบบ คนที่สมบูรณ์ แบบแล้วจึงจะห่มกาสาวพัสตร์ได้ ไม่ใช่ห่มกันได้ง่าย อุปัชฌาย์ก็ไม่รู้เหมือนกัน ผมเองกว่าจะ รู้ว่าตจปัญจกกรรมฐาน ใช้เวลาถึง ๑๐ ปีนะ ๑๐ ปี ไม่ใช่ *เกสา* คือผม *โลมา* คือชน *นขา* คือ เล็บ *ทันตา* คือฟัน *ตโจ* คือหนัง ของทั้ง ๕ อย่างนี้โดยสี่โดยสัจฐาน โดยอาการของมัน พิจารณาแต่ละอย่างไป อย่างนี้มันวิชาการใครก็อ่านออก เอาหนังสือมาดูก็ได้

แต่วิธีปฏิบัตินี้มันไม่มีตัวหนังสือให้ดู ไม่ทำให้เกิดตัวหนังสือ ทำให้เกิดผิดในดวงใจใส สะอาดจึงจะบริสุทธิ์ นี่แหละคือกรรมฐาน กรรมฐานแปลว่ารับผิดชอบในหน้าที่การงาน กรรมฐานแปลว่าฐานะดี ทำให้ลูกดีมีสติปัญญา ทำให้ครอบครัวมีความสุขความเจริญ ถ้าอยู่ดี กินดีมีงมีศรีสุข ท่านก็เอาความสุขที่เราได้จากการบวชเจริญพระกรรมฐานเอาไปถวายเป็น พระราชกุศลได้ ไม่มีติดอยู่ในจิตใจเลย จิตใจก็กว้าง หละหลวมหละหละหละไหล ไม่เอาเหนือเอาใต้แล้วจะถวายตรงไหนเล่า ที่เป็นความดีที่จะถวายให้แก่ดวงพระวิญญาณของ พระองค์ท่าน ท่านผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายท่านจะเอาตรงไหนลองคิดกันดูซิ ลองคิดดูซิ ไม่ใช่ บวชกันอย่าง ๑ ต้องสละเวลาต้องเสียสละหน้าที่ราชการมาบวชนี่นะตั้งใจจริง ๆ เถอะ บวช ด้วยศรัทธา บวชด้วยความเชื่อมั่น บวชด้วยเหตุด้วยผล บวชให้มันจริง บวชให้ถึงใจได้ รัตนตรัยยึดเหนี่ยวทางใจของท่านนั่นคือกรรมฐาน ไม่ใช่บวชกันอยู่เฉย ๆ นี่โทษ มาเมื่อวานบวชแล้วจะเอาพระมาที่นี้บอกไม่รับแล้ว ไม่รับ บวชแล้วก็เที่ยวออกตลาด นั่งร้านกาแพ ที่บวชถวายพระราชกุศลใช้ได้หรือ จะไปเที่ยวเดินกันล่ามป่ามไปหรือ ได้บุญอะไร ถ้าจะบอก ว่าบุญคืออะไร บุญคือเอาปัจจัยมาทำบุญไม่ใช่ บุญ แปลว่าความสุข ความสุขเกิดจาก อะไร เกิดจากชำระใจให้สะอาด ทำใจให้บริสุทธิ์นั่นคือกรรมฐาน ท่านใจท่านไม่สะอาด ไม่บริสุทธิ์ท่านจะมีความสุขได้ไหม **นตฺถิ สนฺตฺติ ปรี สุขํ สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มีแล้ว**

ถ้าท่านไม่อยู่ด้วยความสงบแล้ว จะเอาสุขที่ไหนจะไปถวายเป็นพระราชกุศล คงจะ ไม่ได้ จะเสียผลวานของท่าน ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย บางแห่งเขาเล่ามา โทษ มาเมื่อ

วานขึ้น บวชกันมีหม้อทำขวัญ หามอมมาชะด้วยนะ มาร้องส่งกันใหญ่เลยเฮกันใหญ่ กิน
เหล้าเมายากัน นี่หรือถวายเป็นพระราชกุศล ขอฝากท่านผู้ปฏิบัติธรรมไว้ด้วย ที่นี้ไม่มี วันนี้
คนเป็นพันนะ เราสวดธรรมจักรถวายในหลวงมาปีกว่าแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม สมเด็จ
ย่าสวรรคต เราสร้างความดีถวายทุกวัน ตั้งแต่ทำบุญ ๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน เลี้ยงคนในคุก
หมด ในคนในคุกในเรือนจำได้สำนึกว่าวันนี้วันยา เขากินอ้อมหน้าสำราญเพราะยา เขาก็สำนึก
บางคนกินด้วยร้องไห้ด้วยนี่เรือนจำสิงห์บุรีนี่ บอก แหมวันนี้อ้อมมาก กินแอปเปิล ขนมนม
เนยมากมาย อาตมาเลี้ยงนะ ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย นี่นะข่าวสารข้างหลังข่าวสารใน
หลวง

ท่านนำมาถวายถึง ๑๘๐ กระสอบ ท่านบอกวัดนี้เลี้ยงคนมาก ท่านทรงเป็นห่วงใยที่
วัดนี้มาก เพียงแต่ตั้งใจจะถวายเป็นทุนชัยพัฒนาท่าน ท่านทรงนำทุนชัยพัฒนามาถวายเรา
ก่อน นี่ท่านทั้งหลายผู้ปฏิบัติธรรม พอตั้งใจ ท่านได้บุญแน่ นี่ตั้งใจถวาย ท่านถวาย
สังฆทานที่วัดนี้ ๙ ครั้งแล้ว น้ำปลาเอ๋ย ข้าวสารเอ๋ย กับปิยภัณฑ์เอ๋ย ทุกอย่าง ท่านกล่าว
กับคนสำนักพระราชวังว่า หลวงพ่อวัดอัมพวันเลี้ยงคนเยอะ นี่ท่านนั่งสมาธิท่านรู้แน่ น้ำจะ
ท่วมตรงไหนอะไรตรงไหน กระทั่งที่ท่านพระองค์ทรงประชวรด้วยโรคหทัย ขณะอุทกวารี
สร้างความดีน้ำท่วมมากมายก่ายกอง ๓ ปีเราแจกข้าวสารหมดไป ๓๐๐ กระสอบ ขอเรียน
ถวาย ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวังยิ่งอด หมดไม่มา เราไม่หวังเราไม่อด หมดมาเรื่อย ๆ รวยอยู่ที่
ที่น้ำใจ

ผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายทำที่จิตที่ใจ จิตอยู่ตรงไหน ไม่ใช่หัวใจนะ สอนกันผิดนัก จิตอยู่
ที่ธรรมชาติของชีวิต ทางอายตนะ ธาตุอินทรีย์ถึงจะเรียกว่าจิต ที่หัวใจท่านนะเป็นอวัยวะสูบ
ฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกายเท่านั้น ถ้าหัวใจเป็นจิต เปลี่ยนหัวใจก็กลายเป็นคนนั้นไป นี่แหละ
เหตุผลของกรรมฐาน ไม่ใช่มานั่งหลับหูหลับตาแล้วก็ได้บุญได้กุศลต้องตั้งใจ

๑. ทำด้วยความตั้งใจ
๒. ทำด้วยความเคารพ
๓. ทำด้วยจิตสงบ
๔. ทำด้วยความถูกต้อง
๕. ต้องตั้งใจทำและลงมือทำเดี๋ยวนี้

อย่าผัดวันประกันพรุ่ง เพราะเวลานี้มันรวดเร็วเหลือเกิน นี่หมดไปอีกหนึ่งวันแล้ว
ท่านทั้งหลาย ถ้าท่านเจริญกุศลภาวนาชีวิตท่านจะมีค่า เวลาท่านจะมีประโยชน์ นั้นแหละเอา
เวลาที่เป็นประโยชน์ถวายเป็นพระราชกุศล ไม่ใช่ไปเที่ยวธรรมสังฆาจรนะ นี่เขาจะมาธรรม
สังฆาจรบวชถวายสมเด็จพระเจ้า ธรรมสังฆาจร แล้วไม่ต้องทำอะไรกันเลยนะ ไม่ต้องสวดมนต์ไหว้

พระ ไม่ต้องอุทิศส่วนกุศล กรรมฐานก็ไม่ทำ บางวัดนี้สิ่งบุรีนี่เอง บวชแล้วแยกกันไปอยู่วัด ละ ๒ องค์ ๓ องค์ จะไปโดนวัดกินแล้วก็นอน นอนแล้วก็กินได้บุญมากจริง ๆ ไม่ได้ทำอะไรเลยนะ ขอเรียนถวายด้วยใจจริง ที่วัดเรานะมีแต่เขามาหนึ่งกรรมฐาน มุสลิมอิสลาม คริสต์มากมาย แต่พุทธแบบฟอร์มเยอะ ขอบุญช่วย ตัวไม่ช่วยตัวเอง

การเจริญกรรมฐานต้องการจะ **ช่วยตัวเองหนึ่ง สองต้องการจะพึ่งตนเองให้ได้ สามต้องการสอนตนเอง** ต้องเอาสติผูกจิตให้มันแน่น อย่าให้จิตหละหลวมหละหละขึ้นห้วยลงเขา มันไม่ได้ประโยชน์โสตติผลแต่ประการใด ขอ กราบเรียนถวายด้วยใจจริงอย่างนี้ ไม่ใช่บวชกันสนุกนะ บวชต้องเอาบุญจริง ๆ เอาบุญถวายดวงพระวิญญูญาณให้ท่านทราบด้วยญาณวิถี ท่านจะปลื้มใจเหลือเกิน ตำรวจชายแดนที่ท่านรักมากอันนี้ไม่ต้องกล่าว อาตมาทราบดี ท่านเสด็จไปหมดทั้งชายแดน ชาวเขาเผ่าแม้ว ทั้งดอยตุง ทุกแห่ง แม้จะทรงชราภาพถึง ๘๐ เศษแล้วก็ตาม ยังต้องเสด็จตลอดรายการ ห่วงตำรวจตระเวนชายแดนมาก รักเหมือนยอดจิตใจของท่านเลย แต่ก่อนท่านจะสวรรคต คนในวังเล่าให้ฟังว่า ท่านฝากความนี้ไว้แก่สมเด็จพระเทพฯ ให้ช่วยดำเนินงานสานต่อให้ท่าน อันนี้เขาเล่าให้ฟัง จริงเท็จไม่ทราบ ให้สมเด็จพระเทพฯ ทำต่อสานต่อสมเด็จพระยาต่อไปเถิด อันนี้ได้รับฟังมา และเรานี้ ท่านทั้งหลายตั้งใจปฏิบัติให้มันจริง ทุกสิ่งจะได้ผล ทำอะไรทุกอย่างนี้ขอเรียนถวายตั้งใจทำหรือเปล่า ตั้งใจได้ผลทุกอย่างทั้งทางโลกทางธรรม ไม่ใช่ทำโดยเสียไม่ได้หรือไม่ได้มีศรัทธาแต่ประการใด ที่เขาบวชเกิดพระเกียรติในหลวงครองสิริราชสมบัติ ๕๐ ปีก็ตาม บวชถวายเป็นพระราชกุศล ดวงพระวิญญูญาณก็ตาม เห็นเพื่อนบวชก็บวชบ้าง ลงชื่อไปบ้าง เลยบวชบ้างไม่ได้บวชบ้างก็ไม่ได้ศรัทธาว่าเขาจะบวชกันก็บวชเป็นพระเพณีเสียหน่อย ไม่เคยบวช ก็บวชกันอย่างนี้ก็มากในประเทศไทย เท่าที่ทบทวนมาได้ อย่างนี้เป็นต้น

ถ้าท่านตั้งใจจริง ๆ นะ ทำด้วยความตั้งใจ ก็คือศรัทธา หมายถึงมั่นปั้นมือให้ถูกต้อง ถ้าเราทำอะไรไม่ได้ตั้งใจเลยนะ ลองไปคิดดูจะได้ผลบ้างไหม ถ้าทำด้วยความตั้งใจจริงและศรัทธา ไม่เหนื่อยเลย ไม่เมื่อย ไม่ล้าแต่ประการใด เพราะความตั้งใจมันตรงที่หมายด้วย **สัจจ์ เว อมตา วาจา** พูดแล้วต้องทำ อย่าเอาคำพูดไปทิ้ง ไม่ได้ ถ้าพูดแล้วเอาคำพูดไปทิ้ง ท่านจะเสียสัจจะ คนเสียสัจจะเป็นกฎแห่งกรรมนะ ทำอะไรไม่ขึ้น เหมือนพ่อค้าแม่ค้าเสียสัจจะครั้ง ๒ ครั้ง จะขายของไม่ดี จะเอาดีไม่ได้ ขายของได้ดีเงินทองเก็บไม่อยู่ เพราะเสียสัจจะ ขาดสัจจวาจา ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นทุกประการ นี่เราสมทานกรรมฐานแล้วขอให้ตั้งใจทุกองค์ ตั้งใจแล้วทำด้วยความเคารพ ทำด้วยจิตสงบ ทำด้วยความถูกต้อง ทำด้วยโยนิโสมนสิการ ใช้โยนิโส ใช้ปัญญาตนเองก่อน แล้วค่อยดำเนินงานรับรองท่านจะไม่เดือดเนื้อร้อนใจ จะไม่กลับไปอยู่ร้อนนอนทุกข์อีกต่อไป ชัดเจนแล้ว เคารพอะไรหรือ ทำด้วยความเคารพ

เคารพตัวเอง พูดแล้วต้องทำ อย่าเอาคำพูดไปทิ้ง มันจะเสียดังค์ศรี มันจะไม่มีเครดิต มันจะไม่มีคนนับถือหน้าตา พูดขึ้นพูดลง พูดแล้วต้องถือสัจจะ พูดจริงต้องทำให้มันจริง ทุกสิ่งสมาทานแล้ว เคารพอะไรอีก เคารพสถานที่ เคารพอุปนิสัย เคารพเสมา เคารพวัตตวาอาราม เคารพบ้านเขาที่เราไปบ้านเขา ไม่ใช่ไปรุกอำนาจบ้านเขาได้ สามเคารพกฎหมายเคารพกติกานัดหมายไว้ ต้องเคารพ รับผิดชอบต่อได้ผลแน่ ๆ นี้เรียกว่าทำด้วยความเคารพอย่างแท้จริง เราไปกรุงปารีสฝรั่งเศส เราก็ต้องเคารพกฎหมายกติกากฎของฝรั่งเศสเขาห้ามอย่างไรอย่าฝ่าฝืนแต่ประการใด ได้ผลแน่ ๆ ทำด้วยจิตสงบ

ถ้าจิตของท่านสงบ ไม่ฟุ้งซ่านไม่วุ่นวายแล้ว ท่านจะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง มีแต่ความสุขมีแต่ปัญญา มันจะออกมาด้วยความถูกต้อง ท่านจะมีแต่ปัญญา จะคิดอ่านเขียนเรียนวิชา ถ้ามีบุตรธิดาจะเรียนเก่งก้าวหน้า เป็นกฎแห่งกรรมนะ ที่นี้ได้ตำราไว้เยอะ คนมากันเป็นร้อยเป็นพันมากมาจ่ายกอง ก็เป็นครูกระผมเอง แต่กระผมเป็นลูกศิษย์ ดูหน้าดูตาเรียนเข้าใจ หน้าตาอย่างนี้มันจะเป็นอะไร หน้าตาแบบนี้สวยอย่างนี้มันจะน่าเกลียดแค่ไหน มันจะไปแคไหนอย่างไร นี่ก็คือ กรรมฐาน กรรมฐานก็ต้องการจะมาอ่านตัวให้ออก บอกตัวให้ได้ ใช้ตัวให้เป็น จะได้เห็นตัวตาย จะได้คลายทิฐิ จะได้ดำริชอบ จะได้ประกอบกุศล เป็นหลักฐานประการสำคัญ ตรงนี้สำคัญมาก

นี่แหละที่พูดไว้สองสามวันที่แล้ว ว่าอ่านหนังสือใครก็อ่านออก แต่กรรมฐานไม่ต้องมีตัวหนังสือ อ่านให้มันออก ให้มันผุดขึ้นมาในดวงใจว่าอะไรเป็นอะไร ดีหรือชั่วประการใดทุกคนรู้ทั้งนั้น ท่านทั้งหลาย ที่ท่านมาก็รู้ว่าอันนี้มันดีนี่ไม่ดี นี่ช่วยอย่างนี้ อย่างนี้มันไม่สู้ด้วยกันทุกคนเป็นดอกเตอร์ด้วยกันทั้งนั้น มีความรู้แต่ตามปกติแล้ว มีความรู้สูงชันใหม่ ฐานท่านจะดีท่านจะมีปัญญาจะเหมือนกันใหม่ คนเรานี่ต่างกันโดยฐานะ ต่างกันด้วยปัญญา ต่างกันด้วยเหตุผล และทุกคนนี้รวยเหมือนกันใหม่ มีสมองดีสมองไม่ดีเหมือนกันใหม่ ก็ไม่ได้หมายความว่า สมองดีกับสมองไม่ดี ไม่ใช่อยู่ที่สมอง มันอยู่ที่ความเพียร อยู่ที่ความตั้งใจพยายาม วิริเยน ทุกขมจฺเจติ บุคคลล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียรอันนั้นถ้าไร้ความเพียรขาดเหตุผลท่านก็ไม่ได้กุศลเจตนา ไม่ได้ประโยชน์ในจิตใจของท่านแต่ประการใด ก็อ่านนิทานตั้งแต่เรียนชั้นประถมคือนิทานอีสป กระจายกับเต่ามันแข่งกัน สู้เต่าไม่ได้เลย สู้เต่าไม่ได้ เต่าขาสั้นกว่ามันพยายามเดินของมัน ขาสั้นก็เดิน กระจายมันประมาท ขามันยาวก้าวเดียวมันก็ชนะเต่า มันมัวไปนอนชะ ประมาทใช่หรือไม่ประการใด กระจายลุกขึ้นมา ตายเต่าจะถึงธงชัยแล้ว กระโดดสามเอือกแพ้เต่า นี่แหละเป็นหลักสำคัญ

กระผมเองเมื่อเป็นเด็ก ก็ชอบกราบเรียนถวาย ไปเลี้ยงเปิด เล่าให้พระฟังเรื่อย ๆ เลี้ยงเปิด หนองมันแห่งเราไปหาหอยโข่งมาทุบให้เปิดกินสร้างบาป เป็นเด็กยังไม่รู้ แม่เลี้ยงเปิด

เป็นพัน เราก็ได้หอยโข่งมาตัวหนึ่ง เขียนหนังสือ ชื่อเรา วันเดือนปี เขียนเวลา แล้วโยนหอยโข่งทิ้งไป หนองมันเกิดแห้งแล้วก็ฝนมันตกมากมาย แล้วเราก็ย้ายคอกเปิดไป ๑ กิโลเมตร ย้ายเปิดลงหนองใหม่แล้วไปหาหอยโข่ง เจอหอยโข่งตัวนั้นอีก เอ๊ะหอยโข่งมาได้ยังไงตั้งกิโล ไปถามลุงทรัพย์พ่อของแม่ใหญ่ที่วัดนี้ ลุง หอยมาได้ยังไง เออ หลานมันมาตามฝน ถ้าฝนตกมันก็เดินมา มันเอาอะไรเดินหรือลุง มันเอาปากเดินหลาน โอโฮได้ธรรมะตั้งแต่เป็นเด็ก โช่เอ๊ย อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เราขยาดแท้ ๆ ไม่รู้จักเดิน หอยนี้มันเอาปากเดิน เดินมาตั้งเป็นกิโลว่าจะถึงหนองใหญ่ เรียกว่า หนองหม้อแกง ยังจำได้เมื่อเป็นเด็กนักเรียน ม. ๒ อย่างนี้เป็นต้น นึกได้เลยหอยเอาปากเดินได้ ไข่เต่าขาสั้นมันก็เดินชนะกระต่ายได้ แต่เรานี่ ขยาดแท้ ๆ ไม่รู้จักเดินต้องอายหอยแน่ ๆ นี่หมายถึงกรรมเองนะ นี่เปรียบเทียบว่าเราได้ธรรมะตั้งแต่เป็นเด็ก พยายามก้าวต่อไป เดินทางไปโรงเรียน ๑๑ กิโลเมตร ห่อข้าวไปกิน เตี้ยวนี้เด็กรุ่นใหม่ลูกท่านทั้งหลายต้องเอารถเบนซ์ไปส่งโรงเรียนไซ้ไหม รับส่งแม่กระทั่งมหาวิทยาลัย แต่เราชีวิตต้องแร้นแค้น

นี่แหละท่านทั้งหลาย สร้างความดีต้องลงทุนความลำบากนะ ถ้าท่านลงทุนความสบายท่านเป็นคนชั่วโดยไม่รู้ตัวนะ สร้างความชั่วนะ ชอบกินสบาย ชอบนอนสบาย ไม่เอางานเอาการ เอาบุญหมายหัวไว้เลย เอาดีไม่ได้ เป็นใหญ่เป็นโตไม่ได้แน่ ๆ สร้างความดีต้องมีอุปสรรค ท่านที่เป็นข้าราชการผู้ใหญ่ ท่านอาจจะรู้นะ ถ้าเกิดดีขึ้นมาจะโดน อิจฉาริษยา โดนอย่างโน้นอย่างนี้ตลอดรายการ นี่แหละ ความดีต้องมีอุปสรรค ความชั่วที่ไม่มีใครมาค้ำหน้า ไม่มีอุปสรรค ไหลไปสู่ความชั่วคือจิต เป็นธรรมชาติต้องคิดอ่านอารมณ์ รับรู้อารมณ์ไว้ได้เหมือนเทพบันทึกเสียง มันชอบไหลไปสู่ที่ต่ำ ฉันทาก็ฉันทัน จิตนี้มันไหลขึ้นเหนือไม่ได้ กรรมไปอยู่กรรมฐานเจริญจุดที่บนยอดเขา ๗ วัน ๗ คืน อยู่กับหลวงพ่อบอก ป่า ฝนตก ๗ วัน ๗ คืน ไม่ได้ฉันข้าวปลาขึ้นไปยอดเขาเป็นแถว โอ้ปลาที่มันวิ่งขึ้นเหนือน้ำ ขึ้นไปบนภูเขาได้ เขาเรียกปลาพลาขึ้นน้ำ หลวงพ่อใหญ่ท่านบอกว่าปลามันต้องสวนขึ้นเหนือ น้ำ คนเราก็ต้องฝืนใจ ฝืนใจขึ้นภูเขาสูงได้ ฝืนใจแล้วสูงกว่าคน ถ้าคนไหนฝืนใจไม่ได้ ปล่อยไปตามอารมณ์ตามใจคนแล้วเสียหมด ลายเป็นคนจิตต่ำ ไม่มีใจสูงแต่ประการใด ออกมาอย่างนี้ชัดเจนมาก ขอเรียนถวาย เราก็ได้ธรรมะอีกเช่นกัน เราไปดูปลาที่น้ำไหลเชี่ยว ๆ มันจะวิ่งขึ้นเหนือน้ำ ดักลอบดักไซ้ได้ปลาต้องหนีหน้าลงร่องน้ำ มันวิ่งขึ้น น้ำยิ่งไหลแรงมันยิ่งวิ่งมา มาก ฉันทาก็ฉันทัน สร้างความดีต้องฝืนใจมาก ถ้าปล่อยไปตามอารมณ์ตามใจตัวเองแล้วรับรองท่านจะดีไม่ได้ ต้องอดทน สมบัติสำคัญต้องอดทน

การเจริญกรรมฐาน ความอดทนเป็นสมบัติของนักต่อสู้ ความรู้เป็นสมบัติของนักปราชญ์ ความสามารถเป็นสมบัติของนักประกอบกิจ ความมีระเบียบทุกชนิดถึงจะเป็น

สมบัติของผู้ดี จะดูคุณหญิงคุณนายว่าเป็นผู้ดีหรือเปล่าดูที่ระเบียบ ดูที่ระบบ ทำงานไม่มีระบบขาดระเบียบไม่มีแผนผัง ไม่มีแผนงานไม่มีนโยบาย ทำอะไรไม่ถูกแบบถูกบทมันจะดูเหมาะสมจะได้ประการใด นี่คนชาติผู้ดี คนชาติผู้ดีเขาดูที่ระบบ คนบางคนไม่มีระเบียบเลย เป็นเลยท่านจะรู้จักจริงรู้แจ้งเห็นจริงเห็นแจ้งแดงแจ๋ด้วยตัวหนังสือไม่มีตัว

เรามาปฏิบัติกรรมฐาน ไม่ต้องการมาอ่านหนังสือ ไม่ต้องการมาเขียนหนังสือ หนังสือนี้มันหลายเล่มเกวียน ท่านมีปัญหาเกิดขึ้น เล่มไหนเล่มมันจะแก้ปัญหามาให้แก้ท่านได้ มีบ้างไหม เราต้องการจะสร้างความดีเพื่อแก้ปัญหามา หมากรุก ๖๔ ตา อย่าเดินตาเดียว ต้องลองเดินดูหลายตาซออย่าไปแพ้ แพ้เรือแพ้ม้า แพ้ขุน แต่ประการใด บางคนเดินอยู่ตาเดียว ยิ่งงักเดินอยู่ตาเดียว ดีเท่านี้เอง ดีกว่านี้ไม่ได้อีกแล้ว คนประเภทชั่ว ดูได้เลย ชอบลงทุนความสบาย นอนสบาย กินสบาย เพราะไม่เอาการเอางาน เขาไม่ทราบว่าเขาชั่วแล้ว ไม่มีใครว่า ไม่มีใครขัดคอ ถ้าดีเด่นเห็นชัดขึ้นมา ท่านผู้เป็นผู้ใหญ่เป็นผู้บังคับบัญชาลองทำดีขึ้นมาซิ โดนขัดคอ โดนแค้น ๆ ดีอย่าให้เด่นจะเป็นภัย ของพระพุทธเจ้าเราดีจะต้องให้เด่นจะได้เห็นไกล เขาจะรู้ว่าดีอย่างไรเราสร้างความดีอย่างไร

ขอความเจริญรุ่งเรืองจงมีแก่ท่านเถรานุเถระ ภิกษุภิกษุสามเณร และโยมอุบาสกและพุทธศาสนิกชน โดยทั่วหน้ากันจงเจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรเทอญ.....